

չէ մի, խոսանդի ահաւն հեռու նրա տաւ իրիմանէն, ոչ էջեր երևէր. նորա սանտառով նորա զարկիմանն եկաւ դուրս . հարցաւ. Չառւն ինչ աղօղակաւ ասաց Յռանցէ եմ. ո՛ր կու գընաւ. գնամ ի Ռատօս բան ունիմ, անտի Յռանցա կու գնամ: Որովհետեւ Յռանցէ եւ, կու հաւատամք ինքզինքանցայ թաղաւորն հետ մեր Հօնքաւորին յոյժ բարեկամք են, ի նոցանէ մեզ զարար չը կու. ե Յալլիէդի խոսանդն չի մօտիր զմեզ, ան՝ ինչով կու գնամ. ե ես այլ հաւատացի նմո, զի քրիստոնեայ է սուտ չի խօսիր: Ինչ տանք նախ. վարձս մինչ Ռատօս ասաց մարդազլուխ Ա Ս ոսկի, ինձանկոյ կերէք խմեցէք մինչեւ հասանինք Ռատօս. ե հանեցի ամի գոսիկ եւ մտաք ի նուն. ըլտապով թէ ինկէզ խորանդ. չի տեսնէ զմեզ. իբրեւ յերեկոյն եղև, է ժամ գիշերոյ էանց, ի նոսրոյիւք ինկներն ու զղեսց զնան ի հասցայիս, օրն ու գիշերն զնացաք հասաք մէկ իրիման մի, չեմ գիտեր ինչ կասեն որ յէնէտիկաց ազգ էր. այն տեղն զահրան առաւ կերակուր զինչ որ պիտոյ էր, միւս օրն ելաք անտի առաւօտն հասաք ՚ի Տէկլիովնիլին: Չառւն ասաց, ես երբեմն գուրս խաղար մի առնեմ տեսանեմ ո՛րպէս է ճանապարհն. հետ զապիթանին ելան ի դուրս. զապիթանն եկաւ, Չառւն չնկաւ. Ղապիթանն ի դալ օրանին երկաթն առաւ, վեր երաց ղյերքէնն, երաւ ի վերայ ծովուն վարեաց զնան: էս հարցաւ,

Is *Phascolion* *maritima*.